

»Saa veed du maaske ikke, at Pastor Gaardbo skal tale?«

»Jo Tak, jeg veed det.«

»Og alligevel tager du ikke med?«

»Maaske netop derfor,« spøjte Jytte for ikke at komme til at forløbe sig overfor Svigerinden. »Jeg er naturligvis bange for, at jeg skal falde ham om Halsen af Henrykkelse i hele Folkets Paasyn.«

Fru Vilhelmine fik stramme Læber. Hun havde stillet sig op foran et Spejl for at rette paa sin Hat. Lidt efter sagde hun med et haanligt Smil:

»Sig mig, Jytte, er det virkelig sandt, at du har tilbudt igen at vaage over Oline? Du maa endelig sige til i Tide, saa jeg kan ordne det med Pigerne. I Nat er det ellers Katinka.«

»Hvornaar bliver det din egen Tur?« spurgte Jytte roligt men med hede Kinder.

Svigerinden vendte sig om. Hænderne havde hun endnu oppe paa Hatteskyggen.

»Du maa virkelig undskylde . . . Jeg er ikke forelsket i Pastor Gaardbo.«

Jytte lo.

»Vistnok mere end jeg!« sagde hun og gik ud i Haven.

Et Kvartertid senere stod hun ude paa Hovedtrappen og viftede Farvel til sin Mor, der fulgte med de andre til Festen. Da hun derpaa gik